

Céltudatos tanévkezdés

Pál apostol írja, hogy úgy fut, „*mint aki előtt nem bizonytalan a cél*”. Egy újabb futam kezdődik az iskola versenypályáján: tanulóknak, tanítóknak és szülőknek egyaránt. „*Mindnyájan futnak ugyan*”, de nem mindegy hogyan. Egészséges verseny lesz, vagy lélekölő hajsza? Ki nyer belőle és mit? Attól függ, milyen célokkal indulunk és milyen szabályok szerint küzdünk. (Aktuális üzenet a 3. oldalon.)

Grafika: Szekeres Béla, Zilah

MEGHÍVÓ a két missziókerület közös hálaadó napjára

A váradi fúvósok a 2008-as sintyói közös hálanapon.

Kedves testvérek! Szeretettel meghívunk benneteket a **NAGYVÁRADI** és a **ZILAH** missziókerület közös hálaadó napjára, **szeptember 14-én**, szombaton, a **Sólyomkövéri Táborunkba**.

– A hálaadó nap első része **10 órától** kezdődik. Ennek keretében a program kötetlen: családi találkozás, beszélgetés, kapcsolódás és szabadidős ebéd (ki mit hoz, azt süt).

– A délutáni istentisztelet **fél 3-kor** kezdődik, az ének-zenei programot a Nagyvárad-belvárosi gyülekezet szolgálattelvéi vezetik, ígét hirdet **Fazakas György diószegi lelkipásztor**.

– Amennyiben esős idő lenne, a délutáni istentiszteletet **SZILÁGYNAGYFALUBAN**, a baptista imaházban tartjuk meg (ugyancsak 14.30-as kezdéssel). **Szeretettel várunk!**

A szervezők nevében: **Kovács Gyula** misszker. elnök,

Albert István Zsolt misszker. titkár

Felvételi a nagyvárad-i Timóteus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet meg az alapfokozatra és a levelező tagozatra. Az alapfokozat hétvégi oktatást foglal magában (péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között). A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Apologetika, Lelkigondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítsunk, Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztýén élet, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció. A levelező tagozat hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. A levelezők a következő kurzusokat vehetik át: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levél, Keresztýén élet, Evangélizáció és tanítványság. Mindkét tagozatra a felvételi **szeptember 28. délelőtt 10 órakor** kezdődik a bibliaiskolánál!

A bibliaiskola nyitva áll minden olyan személy előtt, aki valódi keresztýén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit.

A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú a vezető tanács tagjai előtt. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület 101-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk.

Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: emerius8@yahoo.com

Bibliaiskola indul Kolozsváron

Örömmel hirdetjük, hogy október 5-én, a Kolozsvári Baptista Gyülekezetben induló Bibliaiskola felvételit tart. A képzés két éves, havonta két szombaton lesznek tartva az előadások – Kolozsváron, októbertől-júniusig.

Jelentkezési feltételek: 1) önéletrajz (tartalmazza a megtérés és eddigi szolgálat leírását), 2) aktív gyülekezeti tagság, amit igazol a lelkipásztori ajánlás, 3) a gyülekezet vezetőségének ajánlása, 4) interjú (október 5-én, 9 órakor), 5) általános bibliaismereti felmérés. Jelentkezési határidő: szeptember 30.

Jelentkezni lehet levélben (CV+ajánlások) a Magyar Baptista Gyülekezet címen: Gorunului 21 sz., irányítószám 400188, illetve elektronikus postán, a kjvilmos@gmail.com e-mailcímen. A jelentkezési feltételeket figyelembe véve olyan személyeket várunk, akik már gyülekezeti tagok, szolgálnak, és a jövőben igeközpontú, növekvő hit- és szolgáló életre vágyanak, missziót vállalnak.

Az érdeklődők vegyék fel a kapcsolatot **Borzási Pál**, missziókerületi elnök testvérrel (tel. 0735-500 280), vagy **Kis-Juhász Vilmos**, kolozsvári lelkipásztorral (tel. 0723-615 266)

Tanulásunk és közösségünk célja a keresztýén integritás azaz krisztusi jellem kialakulása melynek főbb vetületeti:

- megismerjük egyre jobban a Bibliát által az Atyát,
- szolgálunk Megváltónk példáját követve: családjunkban, gyülekezetünkben és környezetünkben elhívásunkhoz, ajándékainknak és a szükségeknek megfelelően,
- a Szentlélek által imádkozva, felfegyverezve, növekedjünk és gyümölcsözünk hitünkben,
- a feltámadás ereje által feddhetetlen, igaz, istenfélő és bünyűlő életet élünk e jelenvaló világban,
- szeretetben építjük Krisztus testét és vezessük lelkeket Krisztushoz, közbenjárva és imádkozva egymásért,
- a magunk és mások terhére hordozva lelki-, anyagi- és kétkézi munkavállalás által erősítjük a meglévő gyülekezeteket és újabb közösségek, gyülekezetek alakulásában szolgálunk gyerekek, fiatalok és felnőttek között.

Céltudatos tanévkezdés

Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató (1Kor 9:25)

Hét éve történt, de még mindig emlegetjük az első napot, amikor óvodába vittem apró lányainkat. Élénk csapatba csöppentünk, amint óvatosan beléptünk – épp reggelizni készültek. Az óvónők fogadtak, miután biztosítottam őket arról, hogy beszéltem az igazgatóval. Figyeltem néhány percig, hogy sikerül a beilleszkedés. Távozáskor megkérdeztem, mikor jöhetnek értük. Búcsúztunk, átvonultunk a másik épületbe és kezdtük előlről. A következő évkezdések már határozottabbak, céltudatosabbak voltak.

Pál apostol írja, hogy úgy fut, mint aki előtt nem bizonytalan a cél. Egy újabb futam kezdődik az iskola versenypályáján: tanulóknak, tanítóknak és szülőknak egyaránt. „Mindnyájan futnak ugyan”, de nem mindegy hogyan. Egészséges verseny lesz, vagy lélekölő hajsza? Ki nyer belőle és mit? Attól függ, milyen célokkal indulunk és milyen szabályok szerint küzdünk.

Célok

Kisiskolás koromban zavart, ha kérdezték: mi leszel, ha nagy leszel? Most már értem, hogy ez motiválhat, célt adhat a tanulásban. A munkahelyünk, és az egész hátralevő élet meg-alapozása az iskolai évektől függ.

A gyermekek nem céltudatosoknak születnek, ez fokozatosan alakul ki, ha megfelelő irányítást kapnak. A célpont egyre tisztább és láthatóbb lesz, ha a fókusz állítóját jól csavargatjuk.

Megerősítésekre is szükségük van. Ne csak a gyerekeinket dicsérjük hát, hanem az iskolát, a tantárgyakat, a tanárokat is. Megzavarja a gyermek irányítóját, ha a szülő becsméreli a tanult anyagot, vagy hiábavalónak tartja azt. Ugyanígy tisztelettel beszéljünk a tanítókról a gyermekek előtt (és tiszteljük is). Ne adjuk tovább saját frusztráltságunkat!

Elvárások

Teljesítményalapú világunkban állandóan mérünk és mérettetünk. Méréseknek kell megfelelnünk, igényeket támasztunk magunk és mások felé. Mi

is lenne ezek nélkül? Nem működne az iskola, megállna a világ. Kiértékelés és minősítés nélkül hanyagokká és terméketlenekké válnánk.

Az élet iskolájában is szükség van ezekre, és az tudja majd alkalmazni felnőttkorban, aki megtanulta az iskolában. Isten előírásainak is így tanulunk meg eleget tenni.

De vigyázat, mert vannak helytelen és rosszul alkalmazott elvárások is. A mércét a képességekhez megfelelően kell felállítani és fokozatosan emelni. A verseny ne fájuljon versengéssé, vagy egészségtelen törtetéssé, mintha ez lenne az élet lényege. A szorgalom ne váljon a test és lélek sanyargatásává. A szabadidő ne „plusz-órákból” álljon.

Két csapdát kell elkerülnünk, a túl sok, vagy a túl kevés elvárását. Ez tulajdonképpen a nevelés művészete. Imádkozzunk bölcsességet, hogy a tanulás „igáját” tegyük könnyűvé, sőt gyönyörűséggé gyermekeinknek. Mi is így hordozzuk azt alázattal és türelemmel.

Szabályok

A jól működő rendszereket törvények tartják fenn. Egyes szabályokat kívülről kényszerítik ránk, másokat viszont önmagunknak állítunk fel. Tanévkezdéskor nézzünk meg néhány ilyen vezérelvet és kövessük azokat.

1) Jó kezdet – jó folytatás

Csak azt lehet jól folytatni, ami jól van elindítva. Az indításnál mindig több

energiára és körültekintésre van szükség. A gondosan előkészített iskolakezdés (hozzávalók beszerzése, lelki-érzelmi felkészítés) meghatározza azt, ami azután következik. Nagyobb energia bevetés és szigor a tanulás első heteiben előrelendíti a tanulót, mint amikor kilövik a rakétát. A természet törvénye a tanulásra is igaz, hogy év közben lassul, a végére még inkább. A startra nem elég évkezdéskor figyelni, hanem minden reggel igével és imádsággal indítsuk őket.

2) Fegyelem

Fegyelem és önfegyelem nélkül senki sem lehet eredményes. Ez az ára a sikernek. Mondjuk-e Pállal együtt: „megsanyargatom és szolgává teszem testemet”? Tanítjuk-e ezt gyermekeinknek? Példát mutatunk-e ebben? Nehezen tanulják meg, ha úgy látják, hogy én nem vagyok rendszerezett, és csak nekik kell idejében lefeküdni, a tévét kikapcsolni. Az idejében felkelés az idejében való lefekvéssel kezdődik. Fáradtságos lecke ez, de akárcsak a tanulás, nagyon értékes.

3) Figyelem

Az iskolai rendszer „önműködő”, de szükséges a mi figyelmes ellenőrzésünk is. Kísérjük figyelemmel gyermekeink értelmi fejlődését, változását. Hiszen a tanulás maga a változás, az ismereteké, a gondolkodásé. Változni pedig nehéz, de nincs más kiút, erről szól az életünk.

Figyeljünk a lelki növekedésükre. A tanulás és az iskola ne vegye el a gyülekezeti alkalmak helyét, a sok könyv ne szorítsa ki a Bibliát.

Gyermekeink figyelemmel kísérése nem működik „távkapcsolatban”. Vegyünk részt tehát az iskolai életben, legyünk ott a rendezvényeken, versenyeken, ismerjük meg a tanárokat és az osztálytársakat. Ne csak küldjük őket a cél felé, hanem fussunk velük, és imádkozzunk, hogy gyarapodjanak bölcsességben, Isten és emberek előtt való kedvességben.

SALLAI JAKAB *lp.*, Arad II.

**Hiszen a tanulás maga a változás, az ismereteké, a gondolkodásé.
Változni pedig nehéz, de nincs kiút, erről szól az életünk.**

Roma gyülekezet alakult Albison

Az Úr kegyelme július 18-21. között kiáradt a Bihar megyei Albison. A munkát előző év októberében Ferenczi Béla tv., az érszöllősi gyülekezet missziómunkása kezdte el és végezte más testvérek segítségével.

Ferenczi tv. vezetésével, valamint az érszöllősi gyülekezet és körzet lelkipásztora, Veress Efraim szervezésében – a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvánnyal közösen – sátoros roma-evangelizációs alkalmakat tartottak. Hét-köznapi esténként hét órától az Isten megmentő szeretetéről szóló üzenetet Papp László, a székelyhídi II. sz. roma gyülekezet és körzet lelkipásztora, Dan László, a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány elnöke, valamint Balla Frigyes székelyhídi előjáró hirdette. A bemerítést vasárnap, a záróistentisztelet keretében tartották meg.

A településekről érkező több száz vendéget a margittai fűvőszenekeztől kürtzengése fogadta. Ferenczi Béla tv. imája után Veress Efraim lp. az ApCsel 2:36-41 verseit olvasta fel. Filep Szilárd, az érkörtvélyesi roma gyülekezet és körzet lelkipásztorának áldáskérő imája után a magyarkécsi roma gyülekezet ének-zeneegyüttesének vezetésével közös énekléssel magasztaltuk az Urat (ezt a szolgálatot az előző esteken is hűségesen végezték). A Tripó Pál karmester által vezetett margittai énekkar lélekemelő szolgálata készítette a hallgatóság szívét a hirdetett ige befogadására.

Igehirdetésében Veress Efraim lp. kihangsúlyozta, hogy történelmi esemény az albisi roma gyülekezet megalakulása. Majd párhuzamot vont a helyi és az első pünkösdkor megalakult jeruzsálemi gyülekezet között. A fehér ruhásokhoz fordulva felszólította őket a hűséges Krisztuskövetésre, az Isten szerinti példás életre.

Az énekkar szolgálata után a fehér ruhások bizonygatói következtek. Mezei Béla (Albis) elmondta, hogy

elveszett állapotában, 60 éves korában talált rá az Úr megmentő kegyelme. Murguly Csaba (Szilágypér) 26 évig szolgálta a Sátánt, de az Úr dicsőségesen megszabadította. Varga Csaba (Bogyoszló) arról tett bizonyosságot, hogy 40 éves korában, napszámos munka végzése közben szólította meg őt az Úr Jézus Krisztus és mentette meg bűneiből. Kozák Andrea (Magyarkéc) afeletti örömét fejezte ki, hogy az Úr gyermekévé lett. Szilágyi Livia (Apátkeresztúr) elmondta: amikor az Úr férjét súlyos betegségéből meggyógyította, fogadást tett, hogy Őt fogja szolgálni.

A bemerítést Veress Efraim lp. végezte. A 17 fehér ruhás öt településről jött, és az ottani gyülekezetek tagjai lettek: Albisról Mezei Béla, Balogh József, Varga Csaba és felesége Angéla, Szakács Sándor és felesége Tünde, Bogyoszlóból Varga Csaba és felesége Tünde, Hendre Károly és felesége Róza, Kécsből: Kozák Andrea, Varga Timea, Rézműves Tünde, Kozák Malvina, Szilágypérből: Murguly Csaba, Ungri Antal, Apátkeresztúrból Szilágyi Livia. A bemerítés után Veress tv. a Krisztus követése melletti döntésre szólított fel. Filep Szilárd lp. az Ef 5:15-16 versei alapján hirdette, hogy most van az alkalmas idő a Krisztussal való találkozásra.

Az új tagokért a kézzrátételes imádkozás Veress Efraim lp., Filep Szilárd lp., Ferenczi Béla missziómunkás, Híri János érszöllősi diakónus és Tripó István micskei diakónus közreműködésével történt. A margittai énekkar a fehér ruhásokért áldáskérő imát zengett. Az anyagyülekezetek vezetői is köszöntötték az új tagokat: Tripó István, Híri János és Szabó Róbert (Margitta). Az alkalom Kelemen Sándor, szalárdi teológus imájával ért véget. Mindenért az Uré legyen a dicsőség!

KELEMEN SÁNDOR TOMI

Ragyog az arcuk az Úrban való örömtől

Azzal a céllal kerestük meg kérdéseinkkel **özv. Vékás Zoltánnét**, hogy válaszai által kitekintsünk az európai és közel-keleti baptista nők helyzetére, az Európai Baptista Nőszövetség (EBWU) munkájára, és Vékás testvérnő szolgálatára.

● *Az elmúlt tíz évben Vékás Erzsike testvérnő az Európai Baptista Nőszövetség vezetésében szolgált – a pénzügyek felelőseként. Hol, mikor, milyen ünnepség keretében történt eme tisztség átadása? Hogy készültek e találkozóra?*

– **Vékás Erzsike:** 2003-tól 2013-ig szolgálhattam Isten kegyelméből, s a testvérek megbízásából az Európai Baptista Nőszövetség vezetésében mint pénztáros.

Az ötévenként sorra kerülő választói közgyűlést-konferenciát a németországi Hanoverben tartottuk, a Stephansstift konferencia-központban, május 29-június 2. között, 140 résztvevővel, mintegy 36 országból.

A konferenciát a németországi nőszövetség vezetésével közösen szerveztük. Sok munkát igényelt e konferencia előkészítése, főként a vízumköteles országok küldötteit segíteni, hogy eljöhessenek, nem kis feladat volt a német bizottságnak.

Amúgy a rájuk jellemző precizitással igyekeztek minden apró részletet pontosan megszervezni. Az Európai Baptista Nőszövetség (angol nevén: EBWU) egyik fontos feladata összekötni-egyesíteni a baptista nőket a misszióban-szolgálatban, bátorítani a női vezetőket, anyagilag is támogatni a szűk-ségben levőket.

● *Kik viszik tovább az EBWU munkáját, ha megnevezné az új tisztségviselőket:*

– A következő öt évre választott

tisztségviselők: Újváriné Szabó Anikó – elnök (Budapest), Wies Dijkstra – alelnök (Hollandia), Margaret Brown – titkár (Skócia), Fabienne Seguin – pénztáros (Franciaország), Synnøve Angen – bizottsági tag (Norvégia), Dimitrina Oprenova – bizottsági tag (Bulgária).

● *A volt vezetőségi munkatársak közül kiket őriz meg különösen az emlékeiben? Ha valamit megemlítené, amit tőlük tanult:*

– Hogy kiket őrzök meg az emlékeimben a munkatársak közül? Erre csak az a válaszom: mindenkit. És mindenkitől tanultam valamit.

A holland Janny Kingma volt a titkárnő 2003-2008. között, a nyugodtsága, a kiegyensúlyozottsága példaértékű volt. Nagyon félve-szorongva mentem az első tanácskozási 2003 őszén, amit a Varsó melletti Radoschban tartottunk, a lengyel baptisták Teológiai intézetének székhelyén. Kellemes meglepetésemre a tanácskozás első része amolyan ismerkedés, közösség-gyakorlás, együtt való imádkozás volt. Ez feloldotta a félelmeimet.

Megemlíteném a 2003-2008. között szolgáló elnököt, Ewa Gutkovskát Lengyelországból. Ewa testvérnő nem keresztyén családban nőtt fel, egyetemistaként ismerte meg az Urat. Mélyen hívó, imádkozó asszonyt ismertem meg benne. Tőle (is) tanultam: Minden fontos és pontosan megbeszél

dolognál előbbre való az imádság!

Újváriné Szabó Anikóval, aki most elnök, tíz évet szolgáltam, anyanyelvünk még inkább összekötött. Sokszor együtt utaztunk és beszélgettünk, főként a szolgálatról. Úgy gondolom, tanultunk egymástól..

● *Sokat járt szerte Európában, ha felidézne pár emlékezetes találkozást hívó testvérnőkkkel:*

– Minden találkozás emlékezetes valamilyen szinten. Az elmúlt tíz esztendő (talán) legnagyobb áldása: a testvéri találkozók. Annak ellenére, hogy mint pénztáros sok órát töltöttem a számokkal (könyvelés, konferenciák utáni elszámolás, évvárások), mindezek eltörpülnek a testvéri találkozók áldásai mellett. Egyik legemlékezetesebb ilyen „mini-konferencia” számomra a ciprusi találkozó 2005-ben. Közel-keleti testvérnők vettek részt, akik más helyre nem jöhettek volna, és ők együtt sem találkozhattak volna. Larnacan van egy protestáns központ, ahonnan arab nyelvű 24 órás keresztyén rádióműsort is sugározna, ott tartottuk a kis találkozónkat mintegy 40 résztvevővel.

Különös alkalom volt bagdadi, egyiptomi, libanoni, izraeli, jordániai hívőket együtt látni, küzdelmeikről, örömeikről hallani. Most is a fülemben cseng egy libanoni vak testvérnő gyönyörű éneke, valamint két bagdadi fiatal hívő tipikus arab énekei.

(Folytatás a 7. oldalon.)

Az európai nőszövetség új vezetősége (balról jobbra): Dimitrina Oprenova, Wies Dijkstra, Újváriné Szabó Anikó, Synnøve Angen, Fabienne Seguin, Margaret Brown.

ALBIS – Június 30-án aratási ünnepélyt tartottunk az albisi imaházban. A kis gyülekezetben már évtizedek óta nem volt aratási ünnepély. Isten ígését ez alkalommal ifj. Híri János testvér, az érszöllősi baptista gyülekezet diakónusa hirdette az 1Móz 8:18-22 alapján. Az ünnepélyen Magyarkecből, Érszöllősről, Margittáról és Albisról voltak jelen. Legyen áldott az aratásnak Ura, a mi Édesatyánk ez áldott ünnepélyért! Az alkalom végén szeretetvendégségre is sor került. (*Dombi Máttyás, Margitta*)

MAGYARREMETE – Körzeti női konferencia

„Azért fogadjátok be egymást, miképpen Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére” (Róm 15:7).

Ez a mottó vonzotta április 27-én a magyarremetei gyülekezetben megtartott körzeti nőikonferenciára azokat az asszonyokat és lányokat, akik többet szeretnek volna megtudni az elfogadásról és befogadásról. Elekes Irma testvérnő köszöntötte a 133. Zsoltárral a Nagyvárad-Betlehem gyülekezetből a belenyési körzetből és a faluból érkezett több mint 70 testvérnőt.

Az áhitaton imára buzdított Lócse Erzsébet az 1Jn1:4-7 alapján és Szilágyi Gyöngyike a Fil 4,10-12 alapján. Mindketten hangsúlyozták, milyen fontos az egymás iránti szeretet ahhoz, hogy Isten tudjon munkálkodni az életünkben.

Az előadást Vékás Erzsébet testvérnő tartotta a Róm 15:1-7 alapján az *„Elfogadás, befogadás, Isten dicsőségére”* fő témával. Az előadásban hangsúlyozva volt a befogadás fontossága, mivel a Sátán a legjobban az egyetértés területén támad mind gyülekezetben, mind családban. Ezért Jézus példáját követve, feltétel

nélkül kell szeretnünk és befogadnunk egymást. Nem kell engednünk, hogy az előítéletek, bíraskodások és a nemzeti hovatartozás megakadályozzon bennünket ebben, hanem tisztelettel, türelemmel és megbocsátó lelkülettel legyünk egymás iránt.

Az előadást a fórumbeszélgetés követte, amit Mike Adina testvérnő vezetett. A befogadás feltételeiről, fontosságáról és nehézségeiről beszélgettünk, majd többen is bizonyosságot tettek arról, hogy hogyan élték meg a befogadást új családba, gyülekezetbe, vagy a hívők közé kerülve.

Délután az Ef 4:12-16 alapján Elekes József lelkipásztor testvér tartott előadást. Azokról a dolgokról beszélt, amiket fontos, hogy befogadjunk, és felhívta a figyelmünket azokra a dolgokra is, amik elzárják a befogadó képességünket.

Áldásosan eltöltött nap volt ez. Sokat tanulhatunk a mindennapjainkat érintő témáról, és amit sokszor nem tudunk jól kezelni. Az Úr segítsen, hogy mindazt, amit hallottunk gyakorlatba ültessük, hogy ezzel is még több lelket nyerjünk meg az ő királyságának! (*Máté Csilla, Remete*)

BIHARPÜSPÖKI – Aratási

ünnepélyt tartott a körzet augusztus 4-én, ígylát a hegyközzszáldobágyi és a bihar-szentjánosi testvérek is ott voltak a hónap első vasárnapjának délutánján a biharpüspöki imaházban. A helybeli kórus ének-számait, költeményeket és bizonyosságtételek után, az aratás lelki vonatkozásaihoz kapcsolódva, Papp Dezső körzeti lelkipásztor hirdetett ígét. Az ünnepélyre eljött a hegyközzsenti gyülekezet küldöttsége, és a befejezést követően az előjárókkal tanácskozott. A kérésükre, hogy hosszabb ideig igényelnék Papp tv. ügykezelői munkáját, a körzet bizottsága rövidebb időre látta jó-nak megnyújtani eme szolgálatot. Az istentisztelet és a kedves testvéri közös-ség szeretetvendégséggel zárult. (*Sz. L.*)

Európai Baptista Nőszövetség

Folytatása az 5. oldalról.

Megemlíthetem az örmény testvérnőkkel a nőkonferenciát Yerevánban, a moszkvai találkozót az orosz és távol-keleti vezetőkkel, a moldáviai konferenciákat, ahol több helyen is szolgálhattam Isten kegyelméből, nemcsak mint EBWU tag, hanem mint egy egyszerű meghívott szolgálattelvő.

Ez utóbbi találkozások (Yereván, Moszkva, Moldávia) mély nyomokat hagytak bennem. Azt mondhatom: az ottani testvérnők bizonyosságtételeit, imáit hallva, nagyon is önvizsgálatra készítetett az Úr, főként ami az imaéletemet illeti. Megrendítő volt hallani egy-egy személyes bizonyosságtételeit azokról, akik muzulmán háttérből jöttek és életüket kockára téve vállalták a Jézus-követés minden próbatételét.

A távol-keleti és keleti, sokszor nagyon-nagyon nehéz körülmények között élő testvérnőink életeleme az imádkozás. Személyes imatémáikat megosztják a női csoportokban, aztán körülbelül egy hónap múlva számba veszik az imameghallgatásokat, amiért nem felejtenek el hálát adni.

● Milyen jellegzetes gondokkal küszködnek a testvérnők?

– Érdekes, azt gondolnánk, más a nyugat, más a kelet világa. Igen, anyagilag-szociálisan más, de amit megfigyeltem, a nőket érintő jellegzetes gondok hasonlóak. Ugyanúgy éreznek, örülnek vagy szenvednek, hasonlóan fáj a szívük, ha gond van – akár keleten, akár nyugaton –, csak nem mindennél mutatják, vagy mondják ki, ami bennük van, sőt, van ahol ezt mélyen elrejtik.

A nagyon fejlett, gazdag Norvégiában is találkoztam depressziósokkal, és a szegény Moldáviában is találkoztam nagyon egyszerű körülmények között élő, 40-50 éve özvegyekkel, akiknek ragyog az arcuk az Úrban való örömtől.

Sokféle és sok család küzd a modern technika hozta újabb kihívásokkal a gyermeknevelésben. A család egysége, a meleg, harmónikus családi kör minden feleség-édesanya mély vágya. Sokféle módon támadja az ellenség a keresztyén családokat, egyféleképp

pen a nyugati jóléti társadalomban, másként a keleti részen.

Talán a legnagyobb kihívás a mai Európában: hívó nőként a helyünkön maradni, az Istentől nekünk szánt szerepet-helyet alázattal, hálaadással betölteni, sőt kiváltságnak tartani. Engedni, segíteni a férfiakat, hogy férfiasan álljanak a helyükön a családban, gyülekezetben, társadalomban.

A mai korszellem mást diktál, de Isten ígéje érvényes, örök és igaz. Jó dolga van annak a nőnek aki ezt figyelembe veszi, sőt ehhez igazíthatja az életvitelét.

● A pénzügyek, a számítógép és legalább egy világnyelv ismerete – gondolom, mindhárom kellett ennek a tisztségnek a betöltéséhez. Mikor és hogyan sikerült ezekre szert tenni?

– A munkahelyen töltött éveimből mintegy 10 évet egy bankban dolgozhattam, ahol pénzügy-számítógép együtt adott volt. Az angol nyelvet autodidakta módon próbáltam elsajátítani, férjem, majd fiam is segí-

Mégis, ha nevet is kell mondanom, akkor özv. Kiss Lászlónét említeném. Őt úgy ismertem meg, mint aki mindig derűs szívvel szolgált. Pedig voltak nehézségeik, anyagi gondjaik, miközben hat gyermeküket felnevelték. Mindenben támogatta a férjét, soha senkire és semmire nem hallottam panaszkodni. Hálás szívvel emlegette a testvéreket, akik között szolgálhattak. Mindig örömmel beszélt a nők között végzett munkáról, amiben fáradhatatlanul részt vett, amíg csak ereje-egészsége engedte. A pusztja jelenléte is bátorító volt és most is az.

Európai szinten említenem kell Gerő Júlia testvérnőt, aki 1987-1992. között volt EBWU elnök, s így a mi Nőszövetségünk újraalakulása után részt vett az első konferenciánkon 1992. áprilisában. Nagy segítséget és biztatást jelentettek számunkra, akkori vezetőknek, a tanácsai, bátorítása.

Személyes példaképem lett még a walesi Yona Pusey, aki 1992-1998. között volt EBWU elnök.

Az idén, Németországban tartott választókonferencia résztvevői.

tett, hisz az iskola padjaiban 12 évig orosz nyelvet tanultam. Utóbb sokszor sajnáltam, hogy ennek a nyelvnek az ismeretét hagytam passzívá válni. Nem dicsekszem az angol tudásommal, de a könyvvitelben és a levelezésben is elboldogultam velem.

● Ha szabad megkérdezni: kik voltak a mentorai és a példaképei, hogy a nőtestvérek felé – idehaza és Európán szinten – szolgálhatott?

– Nem könnyű erről beszélni, nem szeretnék személyválogató sem lenni. Hisz sok „névtelen” imádkozó asszony van Erdély-szerte, akiknek a csendes, hívó életvitelük példaeértékű számomra. Közülük már többen az Úrnál vannak.

Többször ellátogatott országunkba, szolgált a hargitai nőkonferenciánkon is. Meleg szívű, kiegyensúlyozott vezető, aki sorba látogatta a kelet-európai országokat, ahol a rendszerváltás után újraalakult és beindult a nők közötti szolgálat.

● Végül, ha valamit nem kérdeztem, de szívesen elmondaná:

– Igen, ...sok mindent elmondhatnék még, ...de nem kell. Köszönöm mindenkinek, aki csak egyszer is imádkozott értem. Talán még annyit: minden nő élete egy példaadás a maga körében. A fontos: kit követünk és hogyan?

Kívánom: legyünk hűséges Krisztust követők!

Kérdezett: Szilágyi László

Hegyek, vizek, városok – a Szentföldön

„Szeretném újból felkeresni, akár többször is, hogy még jobban a szívembe zárjam” – élménybeszámolója legvégén hangzott el ez a mondat, és a sok érdekes információn túl ez is ösztönzött kérdezni: miért is olyan rendkívüli a Szentföld? Április második felében, közel háromhetes izraeli kiránduláson vett részt a Kürti házaspár. Utazásuk során Melinda naplót vezetett (ő nemrég végezte el a Partium Keresztény Egyetem turisztikai szakát), Sámuel pedig, akinek hobbija a fotózás, a fényképezésben segített. Élményeikről vetített képekkel számoltak be gyülekezetükben Biharszentjánoson.

❑ Idehaza akkortájt sok eső volt és hideg, ti milyen időt fogtatok ki?

Kürti Melinda: Az első héten többször esett, aminek a helybeliek örültek, és nagy áldásnak tartják. Később sem volt nagy meleg, pedig ott ilyenkor már nyár van.

❑ Kik alkották a csoportot?

– Erdélyből három házaspár és egy egyedülálló fiú, Magyarországról pedig egy család, anyuka-apuka és a lányuk – mind megtért keresztyének, gyülekezeti tagok.

❑ Tel Avivban szálltatok le...

– Igen, és ahogy megérkeztünk, vendégfogadóink azonnal felajánlották, hogy elvisznek megnézni a tengert, és körülbelül egy órányi autózás után megcsodálhattuk a Földközi-tengert. Innen indultunk aztán a szálláshelyünkre, kb. kétórás volt az út Zichron Ja'akov-ig. Mi tulajdonképpen egy bibliakurzuson vettünk részt egy keresztyén kibuchban.

❑ Mit lehet róluk elmondani?

A hajdani Cézarea – a megmaradt romok is mutatják: nagy és jelentős város volt.

– Az alapítók Németországból települtek oda 50 évvel ezelőtt, missziózni a zsidók közé (de vannak közöttük kanadaiak, Magyarországról is egy-két család, meg romániaiak is). Megosztják a vagyoniukat és egyforma a fizetésük (a vezetőnek és az alkalmazottaknak is), van saját pékségük, vágóhídjuk, farmjuk. A tagok dolgoznak, serényen, és mindenki megkapja a lakást, az ételt, a hozzávalókat. De nem valami zárt, bekerített hely az, ahol laknak. Például ahol mi voltunk elszállásolva, a szomszédban már nem a kibuc tagjai laktak, viszont egy utcával arrébb több ház is az övék volt. Ennek a kibucnak négy más településen is van közössége, meg gyára is.

❑ Szigorú a kegyességi gyakorlatuk?

– Igen. Gyakorolják a lábmosást, a nők szoknyában járnak, a gyülekezetben kendőt tesznek. És nagy hangsúlyt fektetnek a kórusokra, nagyon szépen énekelnek, hangszereken is játszanak. Több gyülekezeti termük van a különböző városokban, tehát nem utaznak el messzire, hogy csak egy

helyre járjanak, mert az túl költséges lenne. Úgy tudom, több mint ezer tagja van ennek a közösségnek.

Velünk nagyon kedvesek voltak. Többnyire angolul értekeztünk, ők egymás között németül beszélnek, az istentiszteletek is ezen a nyelven folynak. Volt még velünk egy amerikai csoport, és néhányan Gánából, de mindegyik csoportnak biztosítottak tolmácsot. A magyar családok vettek minket szárnyaik alá, és a két hétben elvittek minket számos szép helyre.

❑ Mit emelnél ki a látottakból?

– Először Cézareát emelném ki, a magyar csoporttal jártunk ott, közel volt a tartózkodási helyünkhöz, tehát autóval hamar odaértünk. ↗

⇒ Cézárea Izrael észak-nyugati részén fekszik, a Földközi-tenger partján. Az újszövetségi időben korszerű kikötőváros volt, a római helytartónak a szálláshelye. Itt élt és munkálkodott Fülöp evangélista, itt prédikált Péter Kornéliusz házában. Pál apostol a második miszsióútja végén átutazóban kereste fel és „köszöntötte” az itt levő gyülekezetet. Később két évet töltött a helytartó börtönében, vizsgálati fogságának idején...

A városnak ma már csak a romjai állnak, a feltárásokat pár évtizede kezdték el. Sajnos oda nem tudunk bemenni ahol Pál apostolt fogva tartották, és ahol Felix helytartó kihallgatta, de a megmaradt romok méretéből képet kaphattunk a hajdani város nagyságáról és jelentőségéről.

A templom udvarán Illés szobra áll.

A Kármel-hegyi kirándulás

A Kármel Cézareától kicsivel északabbra fekszik, közöttük keskeny sávban húzódik a Sárón síksága (a hajdani dús növényzete és sok virága megihlette a költőket: „*Én Sárónnak rózsája vagyok, és a völgyek lilioma*” – Énekek 2,1.)

Pár órás utazással értünk fel a hegyre, köd volt fent, hűvös, esős idő járt akkor. Úgyhogy egy másik napon is felkerestük, amikor már szép kilátás fogadott. Látszott fentről a tenger, és fölötté a felhők, ahogyan a próféta is láthatta: „*felhő emelkedik föl a tengerből*” (1Kir 18,44). A Kármel-hegyen felolvastuk Illés történetét és beszélgettünk róla.

Az istenítélet feltételezett helyén most egy katolikus templom van, az udvarán Illés szobra áll – itt vásárolhattunk emléktárgyakat. Láttuk a Kísón-patakot is (itt győzte le Bárak Siserát és a Baal próféták lemészárlása is itt történt), a Kármel-hegy tövében ered és a Földközi-tengerbe folyik.

A környék is elég hegyes, különösen az északi oldal meredek, míg a déli enyhén lejt a Sárón-síkság és Cézárea felé.

A Gilbóa-hegy

A Kármeltől keletre fekszik a Jezréel-völgye, egy háromszög formájú sík, termékeny terület. Majd továbbmenve a Jordán felé, következik a Gilbóadombvonulat, amelynek jellegzetes

Kürti Sámuel és Melinda

része a „*Saul hegye*”. Itt verték meg a filiszteusok Saul seregét, Saul és fiai itt haltak meg. Dávid siratóénekeiből – „*Izrael ékessége elesett halmaidon! Ó, hogy elhullottak a hősök!*” – ismerős a csatatérre mondott átok: „*Gilbóa-hegyei, ti áldozatot követelő mezők! Ne hulljon rátok se harmat se eső!*” (2Sám 1:21). Valóban kopár volt ez a hegy és vagy hatvan éve, amikor a zsidó állam megalakult, akkor kezdtek el oda fákat ültetni, és látszik konkrétan, hogy egyik része kopár, másik része már erdős... Innen láttuk a West-Bankot (a Jordán nyugati partján fekvő közigazgatási terület angol megnevezése) és azokat a városokat, ahol csak arabok laknak már. A helyiek elbeszélése alapján nem ajánlatos oda menni, a turistáknak sem biztonságos. (Folytatjuk.)

Kérdezett: SZILÁGYI LÁSZLÓ

A Gilbóadombvonulat jellegzetes része a „Saul-hegy”.

Táboroztak a Fogalmazásverseny díjazottjai

„Készítsétek a pajzsot és a vértet, és induljatok a harcba! Nyergeljétek a lovakat, és üljétek föl...” (Jer 46, 3-4)
 „Mert íme, a gonoszok feszítik már az íjat..., hogy a sötétből az igaz szívűekre lövöldözzenek.” (Zsolt 11, 2)

Erre készült a jobbágyfalvi tábor minden résztvevője. A fogalmazásverseny díjazottjai számára szervezett programok július 29. és augusztus 3. között zajlottak Maros megyében, a Nyárádszeredához közeli Tündérvölgyben. A 38 fős csoportot 13 díjazott, 9 vezető és azok családtagjai alkották, valamint 6 gyermek, akik a tavalyi élményekre építve vágytak velünk táborozni. A résztvevők Bihar, Szilágy, Kolozs, Maros, Hargita, Hunyad megyéket képviselték.

A programban kötött és szabadabb jellegű tevékenységek váltották egymást. Voltak harcos játékok (lovaglás, botvívás és íjászat), melyek a testet s jellemet fejlesztették. Naponta három csoportban megtartottuk a törzsek tanácskozását, lelki tanítás ez, és beszélgetés Istenről és a Sátánról, az angyalokról és a démonokról, a közöttük folyó láthatatlan harcról, valamint a lelki fegyverzetről. A gyakorlatban is kipróbáltuk egy-egy harc nehézségeit, veszélyeit, a győzelem feltételeit. Délutánonként énekeltünk, igeverseket tanultunk, munkafüzetekben és tesztekben feladatokat oldottunk meg.

A nyári hőségben jólesett megmártózni a Nyárádban, a folyóparti agyagból apró tárgyak készültek, amibe aztán rovásírással különböző szavakat véstek a tehetségesebbek. Voltak még vizes játékok, kincskeresés, számháború és filmnézés és megosztottunk hasznos információkat a magyarság múltjából.

Az esti alkalmakon Simon András sárpataki magyar tanár és Dohi Zoltán missziómunkás részéről hangzottak el érdekes tanítások: Titokzatos kalandozás, Ki az Úr?, Véletlen vagy tervszerű?, Mennyire értékes az életed? – csupán néhány a címekből. Hangsúlyos volt, hogy a népek, melyet leköt a jelen gyönyöre, s nem figyel Isten távlati céljaira, annak nem lesz jövője. Megérthettük, hogy legtöbbet a beszédünkben vétkezünk, ám Isten az őszinte szívet szereti, az egyenességet mind vele, mind embertársainkkal szemben.

Azt is láthattuk, hogy milyen sok múlik egy találmányra kilőtt, de Isten által irányított nyílvevőn, s arra a következtetésre jutottunk, hogy semmi nem történik véletlenül az életünkben.

Utolsó este elgondolkodtató volt látni, hogyan képes Isten (emberi eszközök által) valami szépet kihozni az elrontott életéből. S hogy mennyire romlik el az életünk az azon múlik, hogy mennyire vagyunk becsaphatóak.

A fehér ló mondját a becsapottak szemszögéből vizsgáltuk.

Három este során egy-egy jelenettel készült a három csapat, utolsó este pedig két bizonyágtevést hallgattunk meg. Az egyik díjazottunk a megtéréséről és bemelegítéséről számolt be, az őt követő pedig arról tett vallomást, konkrét imameghallgatás eredménye, hogy részt vehet a táborban. Az üzenet után elmaradhatatlan volt a tábortűz, amit vidám csevegéssel és hangos énekléssel ültünk körül.

A búcsú ebben az évben is könnyes volt, de hisszük, hogy Istennél és vele lesz folytatás. Az Ő kegyelme, hogy egy rendkívül jól sikerült táborért adhatunk hálát. Köszönet minden vezetőnek és konyhásnak, akik teljes szívvel szolgáltak!

MELEG ADINA

Óriási élmény a kis „íróknak” az ilyen közösség, de jutalom a szervezőknek is – fáradozásuk ellenében. „A versenyt Isten munkájának tekintjük, s hisszük, hogy neki konkrét tervei vannak vele” – vallják a kezdeményezők: János Anita, Meleg Adina és Janó Hajni.

Díjkiosztó zenés délután a dévai „Téglás Gábor” Iskolaközpontban

A vajdahunyadi körzetben kevés magyar hívő fiatal van, de Isten azt a vágyat helyezte a szívünkbe, hogy elérjük a magyar fiatalokat, beszélve nekik Istenről, ugyanakkor azt is megtudván, hogy hogyan gondolkoznak magukról, továbbá erről az életről és mit tudnak az eddigi ismereteik alapján Jézus Krisztusról. Mindezek a dolgok fontosak, mivel a későbbi életüket nagyban befolyásolják.

Isten ajtót nyitott nekünk a dévai „Téglás Gábor” Iskolaközpontban, ezért összeállítottunk egy kérdőívet, amelyek majd ki lettek osztva a diákoknak. A kérdőív ilyen kérdéseket tartalmazott: „Mennyire tartod magad értékesnek?”, „Mi tesz téged boldoggá?”, „Mit tudsz Jézus Krisztusról?”. A plakátra ki volt írva, hogy lesz egy zenés délután, amikor a nyeremények is ki lesznek osztva.

A kérdőívekre 88 diák válaszolt és ebből fele eljött a díjkiosztó zenés délutánra is, ami június 17-én volt megtartva a „Téglás Gábor” Iskolaközpont aulájában. Tóth

Róbert lp. köszöntése után, Mike József lp. és a zenészek (Egyed Ernő, Szász Dániel, Mike Barnabás) szolgáltak énekekkel, ami által színessé tették ez alkalmat, az énekek által is hivatva az ígét. Majd pedig egy rövid előadás következett a kérdőíven feltett kérdésekkel kapcsolatban Sebestyén György testvér részéről, aki családjával Ausztráliában él, de most itthon volt látogatóban.

Az előadás után sorshúzás és díjkiosztás következett, amit Sebestyén Rózsa és Szekrényes Eszter vezetett le.

A nyeremények kirándulási kellékek voltak (sátor, hálózsák, hátizsák), mivel a közelben sok kiránduló hely van és ezek a diákok szeretnek túrázni. Továbbá minden jelenlevő kapott egy Mike Duó CD-t, hogy ezáltal eljusson az evangélium a családjukba is.

Ez az alkalom egy kicsiny kezdet volt, amit tovább kell folytatni. Imádkozunk látásért, bölcsességért, hogy a továbbiakban is tudjuk megközelíteni ezeket a fiatalokat, ami nem is egyszerű számunkra. Köszönet mindazoknak, akik besegítettek a délután megszervezésében és azoknak is, akik adományaikkal támogattak bennünket!

Szeretnék minden hívő fiatal és ifjúsági csoportot arra buzdítani, hogy fogjunk össze és merjünk kilépni az evangéliummal a gyülekezet falain kívül is. Ne legyen akadály az, hogy kevesen vagytok (mi is csak 4-en kezdtük), mert Isten kirendeli úgy a munkatársakat, mint a költségek fedezését is. Az Úr adjon látást, hogy meglássuk a szükségletet és adjon érző szívet, hogy tegyünk annak érdekében, hogy Jézus által még sok fiatal élete megváltozzon és megtalálják életük értelmét Jézus Krisztusban! Mindenért Istené a dicsőség!

TÓTH RÓBERT lp., Vajdahunyad

Alkotói pályázat volt versírásra

A versírásban Bihar megyei tehetségeket keresett a Várad folyóirat, és végül a pályázat győztese egy szilágysági fiatal, *Borzási Johanna* lett. A díjkiosztásra és Kinde Annamária aradi (korábban nagyvárad) költő-újságíró legújabb verseskötetének a bemutatójára június 15-én, szombat délután a nagyvárad bábshízházban került sor. Részletek a Bihari Napló, június 18-i számában *Könyvbemutató és díjkiosztás a bábshízházban* címmel megjelent tudósításból.

„Kinde Annamária költő, lapszerkesztő és barátnő találta ki ezt a vers-versenyt”, mondta bevezetőként Simon Judit, az Erdélyi riport ügyvezetője és szerkesztője, majd hozzátette: a zsűritagok elpletykálták, hogy kitűnő alkotások születtek.

Szűcs László, a Várad folyóirat főszerkesztője arról szólt: már régóta gondolkodtak azon, hogy a Várad folyóirat alkotói pályázatot hirdessen, legutóbbi pályázatuk során a már pályán lévő szerzőkre számítottak, akik négysorosokkal vettek részt – ezúttal viszont úgy gondolták, jó lenne új Bihar megyei tehetségeket felfedezni, úgyhogy Biharországi diákoknak szerveztek versíróversenyt.

Felvetődött a kérdés: ki számít Bihar megyeinek – s végül hosszas megbeszélés során úgy döntöttek, hogy mindenki az, aki benevez erre a versenyre. Most pedig „egyik szemünk nevet, a másik szomorkás” – hiszen az „új” Bihar megyeiek többen lettek, mint a hagyományos értelemben vett Bihar megyeiek. Többnyire ez volt a résztvevők első próbálkozása, mondta Szűcs László, így az elbírálónak nagy volt a felelőssége, hogy megtalálja azokat a

szövegrészeket vagy sorokat, amelyekért érdemes volt átöngészni az egész paksamétát. Négy kategóriában díjaztak: VII-VIII., IX-X., XI-XII. osztályosok, valamint az egyetemisták, illetve főiskolai hallgatók kategóriában.

A későbbiekben a nyertesek átvehették az őket illető díjakat. Míg a dicséretet megítélését négy kategória szerint állapították meg, végül díjak két kategóriában születtek. A középiskolások között Tatár Edina lett a legjobb, a második díjat Oláh Márta, a harmadik díjat pedig Czirják Angéla Mária vette át. Az egyetemisták kategóriájában három első, három második és három harmadik díj született, első díjat kapott Balogh Péter, Lovassy Cseh Tamás, valamint Horváth Imre Olivér. A Riport kiadó különdíját Molnár Zsolt kapta, akinek Homorulás című versét fel is olvasták. A fődíjat a szilágyperecsenyi Borzási Johannának ítélték meg, akinek felajánlották, hogy verseit kiadják.

A díjazottak egyébként ajándécsomagot és pénzjutalmat kaptak, a nyertes alkotások pedig meg fognak jelenni a Várad folyóirat júliusi számában...

Az Úr, a mi Istenünk szövetséget kötött velünk a Hóreben

(5Móz 5,2)

Július 8-15. között több szilágysági gyülekezet ifjúságával a Hóreben táboroztunk.

A szilágyballai, szilágygoroszlói, szilágykerdi, diósadi, szilágypaniti és hadadnásdi ifjúságból összesen 36-an vehettünk részt ezen a héten.

És akik a lelki és testi táplálékról gondoskodtak: Bándi Sándor, Veress Ernő, Király Ernő, Veress Terézia és Király Éva.

A keresztyén és a bővülködő élet titkai témában, délelőtt és este igei tanításokat, buzdításokat, bizonyosságtételeket hallgattunk meg. Építő csoportbeszélgetéseink voltak, és minden táborozó naponta minimum fél órát olvasta Máté evangéliumát. Többen döntöttek az Úr mellett, megújulások is történtek a táborozás idején.

Kikapcsolódásra is bőven volt lehetőség. Egyik délután túrázni mentünk a Kőrös folyóhoz. Elég kimerítő volt, hiszen majdnem 20 km-t gyalogoltunk, de minden fáradtság ellenére megérte. A tábor közelében levő forráshoz minden nap lementünk friss vizért. Az utolsó együtt töltött esténket egy tábortűzzel tettük felejt-

hetetlenné. Énekeltünk, imádkoztunk, beszélgettünk a tűz mellett.

A táborozás végére egy nagy csatláddá kovácsoltunk. Nehéz volt az elválás, a könnycseppek is kicsordultak. Hiszem, hogy minden táborozó élményekkel és jó emlékekkel tért haza. Páran meg is osztják élményeiket.

Nagy izgalommal vártam a táborozást.

Nagyon jól éreztem magam, sok fiatallal ismerkedtem meg, és új barátokat találtam.

Az egész hét folyamán érezhető volt Isten jelenléte. Sok alkalommal szólt hozzám az Úr, és épülhettem a szolgálatok által.

A következő gondolat nagyon megragadott: „az Isten szerinti szomorúság megtérést eredményez”. Hálás vagyok Istennek a táborban nyert áldásokért, mindenért Ővé a dicsőség!

Mátis Dániel, Szilágyballa

Érdekes tábor volt, nekem mindenképp. Voltak számomra új dolgok, jók és kevésbé jók. Mindenképp az volt a legjobb, hogy éreztük: köztünk van az Úr, és láttuk, ahogy munkálkodik. A közelsége bátorított.

A hét szinte minden napján szó volt a gyümölcstermésről, és engem végig ez az igever foglalkoztatott: *Gyümölcsseikről ismeritek meg őket* (Mt 7:20).

Figyeltem az embereket, magamat is. Volt és van, amit tanuljak, a negatív példákban is, de jó volt látni a gyümölcsöket az emberekben. Jobban kiéleződött, hogy a jó gyümölcsterméshez elengedhetetlen a folyamatos kapcsolat Istennel.

Ez magától érthetődő kellene legyen, mégis gyakran „döcögös”.

Biztos vagyok benne, hogy ez a tábor is valami maradandót hagyott maga után, elég ha csak az új barátságokra gondolok.

Gál Anna, Szilágykerked

Engem nagyon megragadott egy gondolat, amit Bándi Sándor testvér egyik szolgálatában mondott: „Az emberiség egy hálóban van benne. Ha eljön az Úr, a háló ki lesz vetve a partra és kiválogatja a JÓ és a ROSSZ halakat, és két csoportra osztja”. Azt kívánom, hogy amikor eljön az ÚR, mindenki, aki részt vett a táborban, a „Jó halak” csoportjába kerüljön.

Vincze Gerlinde, Hadadnásd

Számomra a legfélelmetesebb a csütörtök este volt, amikor megtört a jég. Istentisztelet után néhányan visszamaradtak imádkozni a lelkipásztorokkal, s közben a lányokkal együttesen megtérésekért és megújulásokért könyörögtünk. Aznap este megtapasztaltuk, hogy az Úr csodásan működik és meghallgatja kéréseinket, ha hittel imádkozunk. Három személy adta át életét az Úrnak és több megújulás is történt.

Vincze Abigél, Hadadnásd

Július 11-én este Bándi Sándor testvér a Mt 13:47-52-ből hirdette az ígét. A 49-es vers nagyon elgondolkodtatott: Így lesz a világ végén is: Eljönnek majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszokat az igazak közül. Aznap este Veres Ernő testvérral visszamaradtam imádkozni, mert éreztem a bűneim terhét. Ernő testvér felolvasta nekem az 1Jn 5:1 igeverset. Imádkozás után eldöntöttem, hogy Istent akarom követni! Hiszem, hogy Isten megbocsátotta a bűneimet, és megmaradok a keskeny úton! Kívánom, hogy aki még nem adta át életét Krisztusnak, az tegye meg, mert érdemes az Úr útján járni!

Domokos Dániel, Szilágypaniti

Mindeddig megsegített minket az **Úr** (1Sám 7:12b)

Érettségi 2013

Mellettem lesz-e Isten és meg fog-e áldani ebben az időszakban? Az érettségi előtt sokat foglalkoztatott az a gondolat, sokszor imádkoztam azért, hogy adjon egy biztató ígét, valamilyen választ, amiből tudhatom majd, hogy velem van a vizsgáim közben. Kaptam is biztató ígéket, de nem éreztem, hogy személyesen nekem szól. Ez esetben az Úr más utat választott és megtanított arra, hogy bízzak benne az alapján, amit a múltban már megtapasztaltam. Tudtam, hogy ami előttem áll, az valóban a feladatom, nem saját, önfejű döntésem következtében kerültem ide. Biztos voltam benne, hogy nem fog magamra hagyni. A tudat, hogy velem van, erőt adott, hogy tanuljak és az Úr kegyelméből sikeresen lezárhattam életem ezen időszakát, mert „*Oltalmazó pajzsodat adtad nekem, jobbod támogat engem, sokszor lehajoltál hozzám.*” (Zsolt 18:36)

Nehéz volt eldöntennem, hogy milyen egyetemre jelentkezzek. Volt több ötletem, nem végleges döntésem. Volt ami mellett kitartottam két évig, volt, ami mellett csak néhány hétig. Sosem voltam igazán biztos abban, hogy jó döntést hoztam, ezért folyton változtattam és kértem Isten vezetését, amit már sok évvel ezelőtt megkaptam, de csak májusban vettem észre azt, ami végig a szemem előtt volt. Isten évekkal ezelőtt kezdte adni nekem az ígéket, megszólított különböző módon és ezeket feljegyeztem magamnak, de nem tudtam, Isten mit szeretne mondani azokkal konkrétan a jövőmre nézve, csak azt tudtam, hogy fontos és le kell írnom. Ilyen a következő idézet: „*Ne keress hírnevet, keresd inkább mások szolgálatát. Ha ezt teszed, hatásod nagyobb lesz, mint a jó híred, és örökkévaló jutalmad nagyobb lesz, mint bármi, amit vezethetsz, viselhetsz, amiben lakhatsz vagy amit kiakaszthatsz.*”

Aztán az utolsó száz méterben minden nyilvánvalóvá vált. Nem győztem csodálni Istent azért, ahogyan előkészített a szociális munka szakra, anélkül, hogy tudhattam volna, hogy ezt választom. Amikor visszatekintettem, már tisztán láttam a képet és tudtam, hogy a helyes döntést hozom meg, mert békességem volt, ami azóta sem inogott meg. A körülöttem lévők is helyeselték és jónak látták a döntést, de ami a legfontosabb, Isten vezetett erre és meggyőződtem arról, hogy amit Ő tervezett, az a legjobb számomra.

BÁNYAI IBOLYA, Nagybánya

Isten kegyelméből, tanulmányaim során, idén eljutottam egy fontos mérföldkőhöz, az érettségi vizsgához. Tanulmányaimat az Emanuel nagyváradi baptista líceumban végeztem, ahol már régóta készítettek minket a vizsgára. A sok készülődésben talán annyira megerősödött bennünk a tudat, hogy mindent megtanultunk, hogy hajlamosak voltunk elfelejteni, hogy ez mind az Isten érdeme, az Ő kegyelme. Kegyelem, hogy ebben az iskolában, környezetben, és ilyen tanárok diákjai lehettünk.

Különleges megtapasztalás volt számomra, hogy az érettségi alatt minden nap az osztállyal és a tanárokkal fél órával a vizsgák előtt összegyűltünk, és imádkoztunk az iskola udvarán. Jó volt így indulni neki minden napnak. Aztán a vizsgák előtt a padokban ülve úgy vártunk, hogy tudtuk, bármit is kapunk, nem érhet nagy meglepetés, mert mindenből fel voltunk készítve. Azért imádkoztunk, hogy ha lehet olyan anyagot kérjenek, amit jobban tudunk.

Az Úrnak hála, mindannyian sikeresen vettük az érettségit. Az Úr tudja hogyan kell formálni az embereket... Amiből a leginkább elbíztam magam, Isten épp ott lépett közbe. Megmutatta, hogy néhány tévedés milyen sokba kerülhet... Ezeknek a következményét viselni kell, viszont az Úr nem hagy el, mert Ő megígérte, hogy velünk van minden napon a világ végezetéig. Ő az, aki gondot viselt rólunk eddig is, és tudom, hogy a továbbiakban sem fog változni. Az Úré legyen a dicsőség mindenért!!!

PINTÉR DÁVID, Bihar

Szilágyi Dezső (1922 – 2012)

60 évvel ezelőtt fejezte be a bukaresti szemináriumot és kezdte el a nagyszalontai gyülekezet és körzete pásztorságát. Most szeptemberben lenne 91 éves... Hallottuk tavaly hazaköltözésének hírért, próbáltunk is adatokat gyűjteni életéről. Lányának a levelét a múlt év végén, Kovács Efraim közbenjárásával kaptuk meg. A kolozsvári gyülekezet előjárósági tagja érdeklődésünkre elmondta: néhai testvérünk végig szolgált igehirdetéssel, korábban részt vett a vezetőségben is; az olvasásnak és a Szentírás kutatásának nagy kedvelője volt; gyülekezet-központú gondolkodása és csendes magaviselete példa marad a fiatalabbaknak. **(Szerk.)**

Édesapám szülei, Szilágyi Dezső és Paula a német baptista gyülekezet tagjai voltak. Házasságukból elsőként született édesapám 1922. szeptember 22-én Nagyszebenben. Édesapja néhány évig lelkipásztori tisztséget töltött be a német gyülekezetben. Később a kalotaszegi körzetben vállalt missziómunkát, mint körzeti prédikátor. Így édesapjával alkalma volt vidéki gyülekezeteket is látogatni.

Nagyszebenben végzett kereskedelmi iskolát, később pedig a kereskedelembe dolgozott. 1941-ben átjött Magyarországra, azaz Kolozsvárra, ahol egy porcelán üzletben dolgozott. 1944-ben nősült. 1949-ben kezdte meg Bukarestben a szemináriumot. 1953-ban végezte be és kapta Szalonta városát és a hozzá tartozó kis gyülekezeteket. 1953-ban meg is kezdte a munkásságát, felavatott pásztorként.

Szalonta 53 taggal rendelkezett, Feketegyarmat 20-30 taggal, s Bélzerind, Baj, Árpád és Ágya egészítette ki a körzetet. Ez utóbbi gyülekezetekben nagyon kevesen

voltak. Néhány év múlva két gyülekezet, Feketegyarmat és Ágya taglétszáma megnőtt annyira, hogy prédikátort tudott fogadni. Ennélfogva édesapám munkaköre Szalontára és a három kis létszámú gyülekezetekre csökkent.

Az életkörülmények nehezek voltak a háború után, a pénzbevételek nehéz helyzetbe sodorták a családok megélhetését. Az alacsony létszámú szalontai gyülekezet, valamint a körzeti kis létszámmal rendelkező gyülekezetek alig tudták biztosítani a minimumhoz elegendő megélhetésüket. Így sok esetben munkát vállaltak, majd édesanyám szülei részéről kapott segítséggel sikerült átvészelnii a nehéz éveket. Kitartással fogtak neki a munkának.

A talaj azon a vidéken is kemény volt. Felkeresték a kimaradottakat, bátorították őket, velük imádkoztak. Evangélizációs heteket tartottak, összejöttek családoknál esténként, ahova eljöttek imádkozni a szomszédok, rokonok és ismerősök. Lassanként kezdett megindulni a munka után a növekedés.

A lelki munkát nehezítették a családok közötti viták. Ezekből sok gyülekezeti nehézség támadt. Egy fiatal pásztor részére sok lelki gondot okoztak. Sokszor még a kiszálló váradi bizottság sem tudott igazságot tenni. Ezek a bajok sok lelki keserűséggel-bánattal társultak. Tehát az ördög nem aludt, talált alkalmas lelkeket az egység megbontására. Kezdték szaporodni a meg nem értések. Két-három család a gyülekezettől idegen szellemiséget kezdett volna behozni, ezért ők el kellett távozzanak a közösségből.

A gyülekezet állapota lelki pásztor váltást tett szükségessé. Édesapám többször kérte az áthelyezését az aradi körzetbe, amely akkor üres volt, de a Departament nem engedélyezte. Így került sor arra, hogy visszaköltöztek, először Györgyfalvára, aztán Kolozsvárra.

Édesapámat 2012. január 22-én hívta haza az Úr, akihez mindig hű maradt.

Kun (Szilágyi) Ilona,
Németország

A körzet gyülekezeteinek lelki javára szolgált

A valamikori jeles nyomdász atyafi, Vass Sándor, a következőket írta **Szilágyi Dezsőről** a nagyszalontai gyülekezet Emlékkönyvében, összefoglalva az 1975. augusztus 31-én megtartott 100 éves jubilumot *(fotómelléklet a köv. oldalon)* és a baptizmus kezdeteitől megtett utat.

1951-ben Szilágyi Dezső, szemináriumot végzett prédikátor vette át a munkát Vass Jánostól, a hozzá tartozó gyülekezetek: Erdőhegy, Ágya, Bélzerind, Vadász, Árpád és Mezőbaj az ő lelki gondozása alá kerültek. Több alkalommal végzett alámerítést, gondosan látogatta a gyülekezet tagjait, és a barátkozó családokat is felkereste, buzdított a hitéletre.

Bibliai tanulmánya elmélyült volt és komolyan foglalkozott a gyülekezet problémáival. Ebben az időben küldött egy hallgatót a gyülekezet a bukaresti baptista szemináriumba, Budai Lajos személyében,

aki tanidejének befejezése után Szatmáron, később pedig Barót és vidéke körzetben végezte a lelkimunkát.

Szilágyi Dezső szolgálati ideje alatt a gyülekezet lélekszáma 70 fölé emelkedett. Az egész munkássága 17 esztendő, mind a szalontai, mind a körzet gyülekezeteinek lelki javára szolgált.

Minthogy 1968-ban visszaköltözött Györgyfalvára, búcsút mondott a gyülekezetünknek és körzetének, s a megüresedett posztot Zsisku Lajos, a Bihardiószeg és körzete lelkipásztora vette át a Hitközség megbízásából.

Május 15-én jött a hír, hogy elhunyt **Szeredai Ilka** testvérnőnk. 84 évvel ajándékozta meg őt az Úr. Testvérnőnk 1929. augusztus 9-én született Kui Ferenc és Katalin harmadik gyermekeként. Nagyfaluban merítkezett be és élete végéig hűségesen szolgálta az Urat az egres-pataki gyülekezetben. 1954-ben ment férjhez és élt boldog házasságban férjével. Egy leány és egy fiúgyermekkel ajándékozta meg őket az Úr.

Az utóbbi években a betegség egyre gyengébbé és törékenyebbé tette, de hite és reménysége az Úrban végig töretlen maradt. Csendben viselte a test erőtelenségeit.

Temetésén dr. Vass Gergely, dr. Kovács József és Bándi Sándor lelkipásztorok hirdették a vigasztalás ígét. Vass testvér a 2Kor 1:3-4 alapján beszélt a szomorúságról, amely mindannyiunkat érhet, de Isten az, aki minden élethelyzetben meg tud vigasztalni. Hangsúlyozta, hogy néha Isten bottal és vesszővel vigasztal és egyedül ő képes azzal megvigasztalni, hogy elveszi minden nyomorúságunkat, a tökéletes vigasztalás pedig a mennyben lesz.

Kovács József testvér a Mt 24:35-öt olvasta fel. Bár igaz, hogy az ég és a föld elmúlik, de Isten beszéde soha el nem múlik. Emlékeztetett bennünket arra: vigyázzunk, hogyan élünk. Ne magunknak éljünk, hanem egymásért, mert csak az marad meg mindabból, amit Jézusért teszünk, és amit másokért tettünk. Igyekezzünk hát úgy élni, hogy éveink Isten dicsőségére legyenek.

A temető kertben Bándi Sándor ny. lp. a Jób 16:22-23-mal emlékeztetett, hogyha letelnek az Úrtól kiszabott esztendeink, útra kell kelnünk, ezért legyünk mindig készen.

Szeredai Ilka testvérnőnk hiányozni fog a családnak, a gyülekezetnek, épp ezért kérjük a mennyei Atya vigasztalását minden gyászolónak és vigasztaljon a tudat, hogy ő csak előre ment, és vár a túlsó parton. **(Solczi Klára)**

Június 15-én temetési istentiszteletre gyűlt össze a margittai gyülekezet. Ezúttal, a gyászoló családdal együtt, egy kis koporsó mellett álltunk meg. A kis koporsóban egy hat éves kislány teste feküdt. **Kincses Ármán**, aki 2007 május 16-én született. Fél évvel halála előtt derült ki, hogy a kislánynak rosszindulatú daganata van, bár a gyülekezet imádkozott érte, az Úr Jézus azt mondta „engedjétek hozzám jönni.”, hirdette Veress Efraim lelkipásztor a Lk 18:15-17 alapján a kápolnánál. A nyitott sír mellett Szabó Róbert, a margittai gyülekezet előljárója szolgált a Jel 22:7 alapján „íme hamar eljövök”. Az elhangzott szolgálatokból vigasztalást nyertünk, ugyanakkor szólt az evangélium is, a Jézus Krisztust nem ismerők felé. A gyászistentiszteleten a margittai gyülekezet énekkara és zenekara is szolgált. Az Úr tegye gyümölcsözővé igéjét. Imádkozzanak a gyászoló csaláért!

(Borzási Gyula, Margitta)

„Mert tudjuk, hogy a mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökkévaló házunk a mennyben” (2Kor 5:1) – hirdette Tóth Attila helybeli lelkipásztor a vigasztalás ígét július 8-án, amikor **Vass (szül. Rácz) Magdolnát** kísértük ki utolsó útjára a szászrégeni temetőbe. Ez a reménység vigasztal minket is, amikor búcsút veszünk a szeretett feleségtől, édesanyától, nagymamától, dédmamától, akit az Úr élete 78-ik évében, hosszú szenvedés után hazaszólított.

Floyd Parker, amerikai lelkipásztor, testvérnőnk a Példa-beszédek könyvében leírt derék asszonyhoz hasonlította. Megemlékeztünk példás életéről, szorgalmáról, odaadásáról, vendégszeretetéről. Drága nagymamám hiányzik családjának, szeretteinek, gyülekezetének. Emléke örök marad.

(Dombi Kinga)

1975. augusztus 31., Nagyszalonta

Lelkipásztorok és diakónusok a szalontai centenáriuson: Szilágyi Dezső a 3. sorban állt a gyülekezet akkori pásztorával ifj. Gergely Pállal; a fénykép és a fotóaláírás az Emlékkönyvből való.

Első sor (balról jobbra): Nagy Mihály – Kraszna, Budai Lajos – Barót, Mike Béla (Zilah), Dr. Vass Gergely – Marosvásárhely, Both József – Perecseny, Kiss László – Sepsiszentgyörgy; **második sorban:** Szabó Mihály – Belényes, id. Gergely Pál – Kémer, Kulcsár Sándor – Nagybánya, Dr. Bunaciu Ioan – Bukarest, Zsisku Lajos – Diószeg, Bertalan Péter – Bánffyahunyad, Bodor Sándor – Margitta, Mariscas Ioan – Szalonta 2., Kónya József – Székelyföld; **harmadik sorban:** Megyesi József – Nagyvárád, Gherghel Dumitru – Nagyvárád, Dénes Ferenc – Kolozsvár, ifj. Gergely Pál – Szalonta, Szilágyi Dezső (a gyűl. volt lelkipásztora), Badea Pavel – Tulka, Lasca Dumitru – nagyváradi diakónus.

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. *Felelős szerkesztő:* Veress Efraim. *Szerkesztő-tördelőszerkesztő:* Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: **0735 500 009**, e-mail: **szeretettlap@gmail.com**

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

„Jó volt Szatmárnémetiben lenni!”

A Budapest József utcai gyülekezet látogatása Szatmáron.

Június első napján reggel 7.30-ra, a megbeszélt időpontra, az ének-
kar és zenekar minden tagja meg-
jelent a Hősök terén, és vártuk a
kicsit késve érkező buszt. A csomagok
elpakolását és az elhelyezkedést köve-
tően Sólyom Attila imája után útnak
indultunk Szatmárnémetibe.

Az utazás közben vidám és ko-
moly testvéri beszélgetésekre került
sor. Isten védelmét élvezhettük egész
úton, és ennek néhányan, akik a busz-
ban előrébb foglaltunk helyet, szem-
tanúi is lehettünk: az M3-as autópálya
elején egy gépkocsi, nem sokkal a
busz előtt keresztbe száguldott, három
sávot átvágva. Kevésen múltott, hogy
nem lett belőle hármas ütközés.

A határt elérve, az igazolványok
ellenőrzésekor értük meg Isten újabb
segítségét. Az egyik igazolvány pár
nappal korábban lejárt, ezért a határőr
jelezte, hogy így nem léphet át test-
vérünk. A buszról leszállva a lehetősé-
geken gondolkodtak, eközben a buszon
lévők közül többen imádkoztak Isten-
hez kérve, hogy oldja meg a helyzetet.
Isten meghallgatta a fohászokat és
kimunkálta a megoldást, hogy testvé-
rünk velünk együtt átléphesse a határt.
Örömmel adtunk hálát Edesatyánknak.

A határon már várt bennünket az
ottani énekkar vezetője, és mutatta
nekünk az utat. 12.45 körül érkezünk
meg az imaházhoz, ahol a testvérek
terített asztal mellé invitáltak bennün-
ket. A finom és bőséges ebéd után egy
rövid városnézésre kísérték el.

Megnézhattuk a 45 méter magas
tűztőlótornyot, ahova a csigalépcsőn
többen fel is mentünk, megtevé a 174
lépcsőfokot. Fentről az egész város
elénk tárult, távolabb pedig láthattuk
hazánkat, majd Ukrainát és Erdélyt is,
valamint a Kárpátok vonulatát.

A Dacia (volt Pannónia) szálló
korábbi bálterméből hangverseny-
teremmé alakított részt is meglátogat-
hattuk. Innen a főterre tartottunk, ahol
épp városnapokat tartottak, és sok
árus, meg helybeli polgár volt jelen.
Egészen a Szamos partjáiig sétáltunk.
Sajnos az eső cseperegni kezdett, így a
további sétánk során már szaporázni
kellett lépteinket, és igencsak vízesen
érkeztünk vissza az imaházhoz. Este
hat órától a helyi énekkarral közös
próbánk volt. Oláh Gáborék is megér-
keztek, ők gépkocsival jöttek utánunk,
így egy kiadós próbának lehettünk
részesei. Majd kisebb csoportokra
osztva ki-ki a szállásadójaival együtt
nyugovóra tért.

Vasárnap reggel szép napsütésre
ébredtünk, és kilencre imaóra gyűl-
tünk össze, ahol Istent dicsértük közö-
sen a buzdítás szerint. Az imaház
zsúfolásig megtelt. Szűcs Sándor
helybeli lelkipásztor testvér köszöntött
bennünket, örömeink adott hangot,
hogy ismét találkozhatunk, és kérte
Isten áldását erre a napra.

Az istentiszteleten lelkipásztorunk,
Újvári Ferenc testvér az Istentől kapott
bölcsségről szól az 1Kor 2:6-16
alapján. Hangsúlyozta, hogy Istent

nem hagyhatjuk ki az életünkől,
számításainkból, hiszen neki kell
lennie az alapnak – őt követve, tőle és
általa lehetünk csak bölcsek az
életben.

Ebédre mindenki visszament a ven-
déglátó családhoz, majd délután fél
háromtól már melegítettük a hang-
szereinket és hangszálainkat. Négy
órákor kezdődött az istentisztelet,
amelynek a keretében énekkarunk
több művet önállóan adott elő.
Gyülekezetünkől többen bizonyosságot
tettek, szavaltak, énekszólo és csel-
lőtrió is elhangzott.

Az igehirdetés szolgálatát ismét
Újvári testvér végezte, aki a „*rejtőz-
ködő Istenről*” prédikált az Ézs 45:14-
19 textus szerint. Ezt követően ének-
karunk a szatmárnémeti énekkarral kö-
zösén énekelt három művet, amelye-
ket a zenekar is kísért. Az utolsó ének-
nél már a gyülekezet is csatlakozott
hozzánk.

Testvéreink a színes, lelkileg építő
nap után még uzsonnával is elláttak
bennünket. A búcsúzásokat követően
este hét órákor hazafelé vettük az
irányt. Az út során Isten újból meg-
őrzött bennünket egy balesettől, és bár
kissé fáradtan, de épségben érkezünk
meg a Hősök terére 23.15-re.

Örömmel emlékezünk a testvéri
közösségre, jó volt Szatmárnémetiben
lenni. (A József utcai gyülekezet Test-
vérek c. lapjának közlése alapján.)

**TARNAINÉ ÉRIKA és
PUSKÁS KRISZTINA**

